

community

The New Apostolic Church around the world

02/2016/LV

Uzvarēt ar Kristu:

Dievbijība un paļāvība

Dievkalpojums Brazīlijā:
Liecīnāt par ticību

Katehisms:
Sakramenti

Jautājumi un atbildes:
Dzīve pēc nāves

New Apostolic Church
International

Dievbijība un paļāvība

Mīļie ticības brāļi un māsas,

2016.gada devīze ir "Uzvarēt ar Kristu". Šī devīze ir ļoti aktuāla mūsu ikdienas dzīvē. Šim teikumam ir daudz nozīmju; es vēlos šeit akcentēt pašu svarīgāko: uzvarēt ar Kristu nozīmē palikt dievbijībā un paļāvībā. Dievbijība nozīmē respektēt Dievu, būt godbijīgam pret Viņu, mūsu Radītāju un debesu Tēvu. Uz Viņu mēs vēlamies paļauties visu savu dzīvi, arī grūtās dienās.

Minēšu dažus piemērus no Svētajiem Rakstiem:

■ Jāzeps spēja pārvarēt grēku ar savu dievbijību. Kā ticīgs vīrs viņš apzinājās, ka Dievs viņu redz un ir ar viņu. Viņš pastāvēja pretī kārdinājumam, neielaidās attiecībās ar svešu sievieti un izvēlējās labāk nokļūt cietumā, kur viņš dzīvoja, visu aizmirsts, bet palicis uzticībā Dievam. Beigās pienāca brīdis, kad Dievs viņu atbrīvoja. Šodien mēs zinām, ka Dievs visu redz un zina. Izvairīsimies no grēka un paļausimies uz Viņu: Viņš mūs neaizmirsīs!

■ Mozus pilnībā paļāvās uz Dieva rīcību. Viņš vadīja cīņu ar faraonu, šī cīņa varbūt šķita bezcerīga. Taču Mozus nezaudēja paļāvību uz Dievu, kaut arī ēģiptiešu ķēniņš un viņa tauta pārcieta visas deviņas mocības un tomēr neatlaida izraēliešus. Beigās Mozus pavēlēja izraēliešiem sagatavoties aiziešanai no Ēģiptes, visi viņam paklausīja, un Dievs tos atbrīvoja no ēģiptiešu jūga.

Un šodien? Cik bieži arī mēs esam drīkstējuši piedzīvot Dieva varenību! Neskatoties uz visiem ienaidnieka uzbrukumiem, mēs paļaujamies uz Dievu un paklausām Viņam. Drīz mēs pilnībā atbrīvosimies no ļaunā..

■ Pāvils vajadzēja mainīties par simt astoņdesmit grādiem. Viss, kas līdz šim brīdim viņam šķita pareizs un svēts, tika apšaubīts un kļuva nesvarīgs. Taču viņš ticēja, paļāvās uz Dievu un turpināja savu ceļu jau kā darbarīks Dieva rokās. Pāvils veda Kunga draudzi pretī pestīšanai. Dieva Dēls pats sūtīja viņu kā apustuļi sludināt evaņģēliju pasaulē.

Starptautiskā Jaunapustuļiskā baznīca

Līdzīgi ir arī mums šodien. Dievs sūta mūs visā pasaulē, lai mēs sludinātu prieka vēsti par Jēzus augšāmcelšanos, Viņa debesbraukšanu un atkalatnākšanu. Kristus nāks atkal - to Viņš pats ir apsolījis!

Mēs vēlamies paklausīt Dievam ikvienā dzīves situācijā visas mūsu dzīves garumā. Mēs zinām, ka Viņš visu redz un zina. Mēs varam paļauties uz Viņa varenību. Tad mēs piedzīvosim uzvaru ar Kristu!

Es jūs sirsnīgi sveicu kopā ar visiem apustuļiem,

Neskatoties uz kārdinājumiem, mēs liecinām par mūsu ticību

710 metru augstumā ir Korkovado kalna virsotne, kur atrodas Kristus statuja (Kristus Pestītājs) un no kurienes paveras skaists skats uz Riodežaneiro pilsētu. 2015.gada 28.oktobrī Brazīlijas galvaspilsētā pirmapustulis Šneiders vadīja dievkalpojumu.

1. Korintiešiem 16,9

*„Jo man ir atvērušās plašas durvis
sekmīgai darbībai, bet arī pretinieku
daudz.”*

Attēls: Brazīlijas Jaunapustuliskā baznīca

Mīlie brāļi un māsas, šodien nolasīto vārdu ir rakstījis apustulis Pāvils korintiešiem. Viņš raksta par darbu, kas vēl gaida. Viņš bija ceļā un apstājās Efezā. Tur viņš nolēma dibināt vienu draudzi. Tad viņš rakstīja korintiešiem: „Es esmu tagad Efezā, un man ir sajūta, ka šeit man tiek piedāvāta brīnišķīga iespēja darboties, kaut arī te ir daudz pretinieku.” Pagājušās dienās es domāju par to un secināju, ka par šo notikumu jāzina vēl vairāk. Notikumi, kuri saistīti ar draudzes dibināšanu, ir atrodami Bībelē, Apustuļu darbu 19. un 20. nodaļā. Kad es to izlasīju, es iedomājos par jums, mani brāļi un māsas Brazīlijā, jo šīs situācijas ir līdzīgas. Un es nolēmu, ka tas būtu labs vārds šim trešdienas vakara dievkalpojumam.

Paskatīsimies! Pāvils ieradās Efezā, lai tur nodibinātu draudzi. Tātad tur viņš liecināja par savu ticību un sludināja prieka vēsti cilvēkiem. Efeza tolaik bija liela pilsēta, vislielākā no tā laika pilsētām. Tur dzīvoja ap 100 000 iedzīvotāju, un tikai divpadsmit cilvēki pieņēma viņa liecību (Apustuļu darbi 19, 7). Tik vien! Bet tik un tā Pāvils redzēja šeit lielu iespēju darboties. Viņš nenobijās, bet teica: „Ja Dievs mani ir šurp atsūtījis, tad man te ir kaut kas jāpaveic.” Un viņam te patiešām bija daudz pretinieku.

Vispirms viņš devās pie jūdiem. Tur dzīvoja kāda jūdu grupa, un viņš tiem stāstīja par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, un par savu kā Kristus apustuļa misiju. Svētajos Rakstos mēs lasām, ka „vieni bija sevi nocietinājuši un neticēja” (Apustuļu darbi 19, 9). Viņi bija savu tradīciju gūstā un nespēja pieņemt vēsti par Jēzu, Dieva Dēlu, un Pāvilu kā Kristus apustuļi. Es zinu, ka Dieva bērnu pulciņš šeit, Brazīlijā, salīdzinot ar kopējo iedzīvotāju skaitu valstī un šajā pilsētā, ir niecīgs. Jums ir jāpūlas, lai sludinātu jūsu ticību, taču daudzi kristieši neuzņem šo jauno vēsti. Viņi ir saistīti savā ticībā un tradīcijās. Un, ja jūs viņiem sakāt, ka mums ir dzīvi apustuļi un ka Jēzus nāks atkal, un ka Jēzus arī mūžībā dvēselēm piedāvā pestīšanu, tie atbild: „Nē, tas ir kaut kas svešs mums un mūsu tradīcijām. Mēs nevaram tam noticēt. Mēs labāk paliksim pie mūsu ticības un tradīcijām.” Es domāju, ka tad nav jēgas pūlēties. Jūs to zināt labāk par mani. Viņi ir sagūstīti savā ticībā, un ar viņu uzskatiem mums ir grūti cīnīties. Pirmā Pāvila problēma bija tāda, ka tikai daži pieņēma viņa vēsti.

Otrkārt, tie, kas bija stipri iesakņojušies savā ticībā, nevēlējās no tās atteikties. Tad viņš pievērsās citai grupai. Jūdu vidū bija arī nedaudzi, kuri kā apvārdotāji staigāja pa apkārtni un nelietīgi izmantoja Jēzus vārdu, lai dziedinātu slimos cilvēkus (Apustuļu darbi 19, 13). Šie cilvēki nelietīgi izmantoja Jēzus vārdu. Es domāju - un tas ir zināms-, ka arī šodien daudzi cilvēki nelietīgi izmanto Jēzus vārdu, lai cilvēku dzīvi darītu it kā vieglāku. Tie sola: „Ja tu nāksi uz mūsu baznīcu un sekosi Jēzum Kristum, tu kļūsi bagāts. Visas tavas problēmas drīz atrisināsies. Tava zemes dzīve būs svētīta.” Problēma šeit ir tāda, ka tam pamatojumu nevar atrast evaņģēlijā. Tas nav pamats tam, kāpēc Jēzus nāca uz šo zemi. Taču mums ar to ir jārēķinās. Un, ja mums jautā: „Vai jūsu baznīcā arī ir slimo dziedināšana? Vai jūs lūdzat par brīnumiem?” - mums ir jāatbild: „Nē, mēs gatavojam dvēseles Kristus atnākšanai.” Šādiem jautātājiem ir grūti atnest mūsu vēsti.

Mums ir liela iespēja paveikt daudz Kunga darbā. Tas ir aktuāli visā pasaulē.

Trešā problēma, ar kuru Pāvils saskārās Efezā, bija tā, ka viņa ceļi krustojās ar daudziem v e i k a l n i e k i e m (mūsdienās mēs tos sauktu par

uzņēmējiem). Toreiz tur bija attīstījusies sudraba skulptūru pagatavošana Artemīdas svētnīcai, un šis roku darbs nesa sudrabkaļiem lielu peļņu. Amatnieki un citi, kas nodarbojās ar to pašu amatu, sapulcējās un teica: „Jūs redzat un dzirdat, ka šis Pāvils ne vien Efezā, bet gandrīz visā Āzijā ar savām runām pievērsis daudzus ļaudis, sacīdams, ka tie nav dievi, kas ar rokām tiek darināti, un mums draud tas, ka šī nozare zaudēs nozīmi un mēs paliksim bez darba un iztikas.” Viņi gribēja Pāvilu padzīt. Arī šodien mēs pazīstam šo garu, kas pirmajā vietā liek bagātību. Daudzi saka: „Mums ir jāpelna nauda, lai mēs varētu arī kaut ko atlicināt ritdienai. Ziniet, mums tāpēc ir grūti jāstrādā. Mums vairs nav laika Dievam.” Citiem liekas, ka evaņģēlijs ir drauds viņu veikala lietām, jo tie uzskata: „Nevar dzīvot pēc evaņģēlija un reizē nodarboties ar uzņēmējdarbību. Es taču nevaru būt godīgs savā veikalā. Liec mani mierā ar šīm lietām. Es nevēlos ar to saistīties. Es gribu pelnīt naudu un vēlreiz naudu.” Viņi kaunas no evaņģēlija, veicot savus darījumus, viņi to nepieņem. Tāda bija situācija, kurā atradās un darbojās arī Pāvils.

Pāvils varēja teikt: „Ja jau tā ir, tad es varu visu to aizmirst. Tas ir par grūtu. Gandrīz visi vēlas palikt pie savām

tradīcijām un neuzņem jauno vēsti. Citi interesējas par Jēzu Kristu tikai tāpēc, ka viņiem tiek solīta labāka dzīve šeit, uz zemes. Un citi domā tikai par to, kā nopelnīt naudu." Ja par to visu padomā, Pāvila reakcija ir jo interesantāka: „Man atvērās durvis bagātai darbībai.” Viņš saredzēja lielu iespēju tur darboties. Viņa stiprā ticība darīja to iespējamu. Viņš domāja: „Dievs ir mani atsūtījis uz šo pilsētu, un Viņš gribēja, lai es te darbojos.”

Brāļi un māsas, tas ir aktuāli arī mums, šeit un šodien. Mums ir lieliska iespēja kaut ko darīt Kunga darbā, un tas ir spēkā visā pasaulē. Kā es to varu tā teikt, varbūt dažī jautās. Es paskaidrošu pavisam vienkārši: Kungs Jēzus vēl nav atnācis, jo Viņa darbs nav pabeigts.

Viņš no jauna ir sūtījis apustuļus, lai tie šeit darbotos. Kad šis darbs būs pabeigts, tad Viņš atnāks. Un tikmēr, kamēr Jēzus vēl nav atnācis, ir daudz darāmā. Apustuļu darbība visā pasaulē liecina par to, ka mums vēl ir iespēja

darboties un sludināt evaņģēliju.

Vēl ir iespējams - un tā arī ir Dieva griba -, ka cilvēki kļūst par Dieva bērniem. Tik ilgi, kamēr apustuļi šeit darbosies, tas arī notiks. Tā kā arī jūs zemē darbojaties apustuļi, es domāju un ticu, ka arī jūs zemē tas ir iespējams.

Paskatīsimies, kā rikojās Pāvils. Vispirms viņš nebeidza runāt par Jēzu Kristu un liecināja par savu ticību. Dievs sagaida to arī no mums. Mums arī jāliecina par savu ticību. Protams, mums nav tagad jāskrien uz jūrmalu un tur cilvēkiem jāsludina sava ticība. Neviens mūsos neieklausīsies. Mazākais, tie mūs izsmies. Taču savā ikdienas dzīvē mēs varam par to runāt, piemēram, sakot: „Vai tu zini: es ticu, ka Dievs man ir palīdzējis. Zini, man pagājušajā nedēļā bija grūtības. Tad es devos uz baznīcu un dievkalpojumā saņēmu mierinājumu un spēku.” Par to neviens nesmesies, ja viņi redzēs: „Jā, pagājušajā nedēļā jūs bijāt noskumis, un tagad jums klājas daudz labāk.” Kāpēc? Jo ir būs dievkalpojumā. Mēs varam runāt arī par mūsu ticības piedzīvojumiem. Tad mēs iesēsim otrā šo sēklu. Mēs vēlamies darīt tā, kā to darīja Pāvils. Viņam tas bija pats par sevi saprotams - runāt par savu ticību, par to, ko viņš ir piedzīvojis un kā Kungs viņam ir visā palīdzējis.

*Mēs vēlamies parādīt,
ka ar Dievu visas lietas
ir iespējamās.*

Pāvils piedzīvoja vēl citas lietas. Dievs darīja neparastus brīnumus ar Pāvila rokām (Apustuļu darbi 19, 11). Cilvēki runāja: „Viņš dara brīnumus. Viņam noteikti ir jābūt Dieva vīram.” Es zinu, ka neviens no mums, arī es, nevaram dziedināt cilvēkus. Bet Dievs arī to no mums neprasa, tas nav tas brīnums, ko Dievs gaida no mums.

Brīnums, ko mēs varam darīt, ir lietas, kuras cilvēki uzskata par neiespējamām, piemēram, izstarot mieru un paļāvību, kaut arī mūsu dzīvē ir grūtības. Būt pateicīgam un uzticamam Dievam arī tad, kad dažkārt viss jūk un brūk. Tās ir lietas, kuras daudzi cilvēki nesaprot, sakot: „Vispār viņam būtu jābūt noskumušam un satriektam. Bet tik un tā viņš izstaro mieru un paļāvību.” Cilvēkiem tas ir brīnums. Un tādas brīnumus Dieva bērni var paveikt.

Nākamais brīnums ir tas, ka, neskatoties uz dažādām atšķirībām mūsu starpā, mēs esam vienoti ticībā un mīlestībā. Ja aplūko mūsu cilvēkus draudzē, var brīnīties:

„Viņi ir tik dažādi. Tur ir bagātie un nabagie, izglītotie un mazāk izglītotie, bet viņi visi ir kā viens. Kā viņi to panāk?” Sevišķi mūsdienās tas ir brīnums. Cilvēki nesaprot, kā mēs varam būt tik vienoti. Redziet, arī mēs varam paveikt brīnumus. Citiem tas liekas pavisam nesaprotami, kad mēs varam piedot kādam, kurš mūs sāpināja. Daži varbūt pat saka: „Tu esi traks. Tas nav iespējams. Normāls cilvēks tā nedarītu.” Te mēs varam atbildēt: „Jā, vienam tas ir neiespējami, bet ar Dievu viss ir iespējams.” Mēs vēlamies parādīt, ka ar Dievu tas ir iespējams. Tieši tā rikojās arī Pāvils.

Viņš darīja vēl kaut ko. Viņš Efezā bija trīs gadus un dalījās priekos un bēdās ar līdzcilvēkiem. Viņš pat raudāja kopā ar viņiem. Tas arī ir tāds brīnišķīgs veids, lai liecinātu par mūsu ticību un pavēstītu prieka vēsti. Pasaulē, kur aizvien pieaug egoisms, mēs esam spējīgi uzņemt mūsu tuvākā ciešanas. Ja redzam citus ciešam, mēs mēģinām viņus mierināt, mēģinām palīdzēt, lai sniegtu ilgstošu prieku un mieru. Pāvils to darīja veselus trīs gadus, un cilvēki Efezā to ievēroja: „Šis vīrs sludina ne tikai teoriju, bet ir kopā ciešanās ar mums un pat raud kopā ar mums.” Tieši tā arī mēs varam liecināt par mūsu ticību, esot kopā ar citiem viņu ciešanās, kaut arī šie cilvēki nav jaunapustuļi. Šodien pasaulē ir vajadzīgi tie, kuri ir spējīgi just līdzī un nest līdzcilvēku ciešanas. Vēl viens iemesls, kāpēc Pāvils bija tik stiprs.

Viņš pats vēlāk saka: „Es esmu pierādījis, ka neesmu rīkojies savtīgos nolūkos. To, ko esmu paveicis, es neesmu darījis naudas vai slavas dēļ.” Un cilvēkiem jāierauga, ka arī mēs rīkojamies tāpat. Viņiem ir jāzina, ka mums nav citu mērķu vai interešu, lai palielinātu kristiešu skaitu,

piemēram, tā palielinot baznīcas ienākumus. Un patiesi, tas nav mūsu galvenais nolūks. Mēs gribam dalīties mīlestībā ar līdzcilvēkiem Kunga godībā. Tā ir mūsu vienīgā motivācija. Daži cilvēki domā: „Labi, ja es daudzus ielūgšu un tie kļūs par Dieva bērniem, tad arī mana dvēsele tiks pestīta.” Vai tā ir istā motivācija? Es domāju, ka ne. Pirmkārt, šādi cilvēki uzskata, ka pestīšanu var nopelnīt. Bet pestīšanu nevar nopelnīt, kaut arī mūsu pūliņu dēļ par ja un apustuliskajiem kristiešiem kļūtu simtiem cilvēku. Otrkārt, Dievs no mums gaida, lai mēs mīlētu savu tuvāko. Ja mana motivācija balstās tikai uz to, kā iegūt pestīšanu sev pašam, tas nenotiek mīlestībā pret tuvākā dvēseli. Nākotnes Kristus līgava ir pildīta ar mīlestību pret Dievu un savu tuvāko. Es mīlu savu tuvāko. Tajā, kas pieder man, es vēlos dalīties ar viņu. Es esmu absolūti pārliecināts, ka cilvēki to

sajutīs, saprotot: „Daudzi vēlas, lai es visādā veidā tiktu iesaistīts viņu baznīcā; bet šeit cilvēki grib, lai es nāktu uz baznīcu, jo viņi vēlas dāvāt man iespēju būt Jēzus Kristus tuvumā; viņi vēlas dalīties ar mani Dieva svētībā un godībā; viņi mani mīl.”

Jūs redzat: mēs atrodamies līdzīgā situācijā kā Pāvils. Un Dieva vēsts šim vakaram ir: „Neesiet tāpēc izmisuši! Ticiet apustuļu kalpošanai. Tik ilgi, kamēr viņi ir aktīvi, ir iespējams vēl atrast dvēseles, kuras meklē pestīšanu, gan šajā, gan viņā saulē. Mēs vēlamies runāt par mūsu ticību, ticības piedzīvojumiem un par to, ko piedzīvojam dievkalpojumos. Mēs vēlamies veikt brīnumus - lietas, kuras citiem nav iespējamas, bet mēs tās varam paveikt. Mēs esam priecīgi pat tad, ja tiekam vajāti. Mēs ļaunajamies, mēs varam piedot. Mēs varam nest

Pasaulē, kura kļūst aizvien egoistiskāka, mēs esam spējīgi ar savu tuvāko dalīties priekos un bēdās.

Dievkalpojumā runāja arī apriņķa apustulis Rūdigers Krauze (Vācija) un apustulis Reinaldo Milczuk (Brazīlija).

upuri arī tad, kad mums nekā nav. Neskatoties uz lielu dažādību, mēs esam vienoti. Ar Dievu viss ir iespējams. Un vēl mēs vēlamies ar savu tuvāko dalīties priekos un bēdās un parādīt viņam, ka mēs tā nerīkojamies savtīgos nolūkos, bet gan patiesā mīlestībā. Āmen.

Pamatdomas

Apzinoties savu uzdevumu un iedvesmojoties no mīlestības uz tuvāko, mēs liecinām par ticību vārdos un darbos visos apstākļos. Apustulis Pāvils ir mūsu paraugs:

- Pāvils nemitējās liecināt par savu ticību.
- Caur Pāvilu Dievs veica brīnumus.
- Pāvils bija spējīgs dalīties priekos un bēdās ar saviem līdzcilvēkiem.
- Pāvils nerīkojās savtīgos nolūkos, bet gan patiesā mīlestībā pret dvēselēm.

Jaunumi no Latvijas

Svētdienas skola Cērē

Apustuļa Pāvela Gamova kalpošana Latvijas draudzēs

Šī gada 24.februārī apustulis Pāvels Gamovs no Krievijas ciemojās Cēres draudzē, kur kopā ar apriņķa evaņģēlistu Antonu Konošonoku vadīja svētdienas skolu un dievkalpojumu.

Svētdienas skola Cērē notiek jau daudzus gadus, tajā bērni iepazīstas ar Svētajiem Rakstiem, zīmē dažādus zīmējumus, tāpat viņiem tiek izskaidroti notikumi no Bībeles un baznīcas dzīves. Bērni labprāt uzdod dažādus jautājumus par Bībeles tēmām, uz kuriem mēs sniedzam atbildes. Arī bērniem tiek uzdoti dažādi jautājumi, uz kuriem viņi mēģina atbildēt. Tā pamazām veidojas bērnu izpratne par Jēzus evaņģēliju.

Bērni un pieaugušie labprāt lasa arī jauno baznīcas žurnālu „Community”, kurā tiek atspoguļoti dažādi notikumi baznīcā visā pasaulē, kā arī tiek stāstīts par notikumiem Latvijā. Ja svētdienas skolā ir kāds ciemiņš no citas valsts, viņa teiktais tiek tulkots latviešu valodā. Bērni labprāt piedalās visos pasākumos, kas saistīti ar svētdienas skolu vai citiem notikumiem baznīcā.

Svētdienas dievkalpojums Jaunpils draudzē

28.februārī apustulis Pāvels Gamovs kopā ar apriņķa evaņģēlistu Antonu Konošonoku vadīja svētdienas dievkalpojumus Jaunpils, Saldus un Jelgavas draudzē.

Jaunpilī brāļi un māsas jau gadiem pulcējas Jaunpils pilī, kur pagasts ir atvēlējis telpu arī mums, Jaunpils Jaunapustuliskajai draudzei, kura pastāv jau no 1992.gada. Līdz šodienai šajā draudzē ir palikuši uzticami Dieva bērni. Jauni brāļi un māsas ir piepulcējušies arī no Naudītēm, no kurienes katru svētdienu diakons atpūtā Ralfs Kvēps atved uz dievkalpojumiem.

Šis svētdienas dievkalpojums kalpoja tam, lai sagatavotu dvēseles mūžībā nākamajam - mirušo piemiņas - dievkalpojumam. Apustulis akcentēja, cik svarīgi mums, Dieva bērniem, ir aizlūgt par šīm dvēselēm, lūgt tās atsaukties Dieva žēlastībai un saņemt sakramentus, lai tās varētu iznākt no saviem garu cietumiem un atgriezties pie Dieva. Brāļi un māsas ar lielu uzmanību klausījās sludināto Dieva vārdu, baudīja Svēto Vakarēdienu un ar priecīgām un pateicīgām sirdīm atvadījās no apustuļa. Jūnija sākumā apustulis atkal ieradīsies Jaunpils draudzē.

Apustulis Pāvels Gamovs kopā ar Jaunpils draudzes brāļiem un māsām pēc dievkalpojuma

Nebūt tikai baznīcas lietotājam

2015. gada 22. novembrī, svētdienā, 500 ticības brāļi un māsas kopā ar pirmapustuli Žanu Luku Šneideru nosvinēja dievkalpojumu Kambodžā, kur pelnītā atpūtā devās deviņi apustuļi, bet tika ordinēti pieci jauni apustuļi. Dievkalpojumā Pnompeņā, valsts galvaspilsētā, pirmapustulis sprediķoja ar vārdu no Apustuļu darbiem.

Attēls: Kanādas Jaunapustuliskā baznīca

„Jēzus sūtīti, pirmie apustuļi uzsāka savu darbību. Drīz vien tie sastapās ar augstākās reliģiskās kārtas pretestību,” tā notikumus pirms 2000 gadiem izklāstīja pirmapustulis Šneiders. Taču apustuļi nepakļāvās draudošajām briesmām. Viņi lūdza draudzes atbalstīt viņu darbību.

Aktīvi piedalīties pestīšanas darbā

Apustuļiem, lai izpildītu savu uzdevumu, jācīnās arī šodien. Draudzes var atbalstīt viņus: pirmkārt, aizlūdzot par apustuļiem un citiem amatiem, otrkārt, ticīgajiem liecinot par evaņģēliju.

„Dieva bērns nedrīkst būt tikai baznīcas izmantotājs vai novērotājs, viņam jābūt apustulāta līdzstrādniekam,” tā teica pirmapustulis Šneiders. Draudzes locekļi nav klienti, kas nāk uz baznīcu, kad viņiem ko vajag, nopērk nepieciešamo un tad dodas mājup. Dieva bērniem jābūt aktīviem pestīšanas plāna piepildīšanā.

Sūtniecības uzdevums: grūtības un palīdzība

Tajos laikos draudzes palīdzēja apustuļiem viņu rūpēs. „Viņi sapulcējās, slavēja Dievu un kopā lūdza, lai apustuļi varētu izpildīt savu sūtniecības uzdevumu. Ir apbrīnas vērts, ka tie nelūdza: „Mīļais Dievs, palidzi mums, atrisini problēmas, nogalini mūsu ienaidniekus.” Nē, tie lūdza, lai Dievs dotu vajadzīgo spēku izpildīt sūtniecības uzdevumu.”

Arī pirmapustulis lūdza atbalstu: „Visa baznīca ir aicināta atbalstīt apustuļus un palīdzēt viņu darbā. Kā mēs varam to darīt? Mēs atbalstām apustuļu darbu, kopā nākot uz dievkalpojumu. Tāpat kā pirmās draudzes, arī mēs sanākam kopā un slavējam Dievu.” Pirmapustulis vēlreiz atsaucās uz pirmo apustuļu darbības laiku: „Tad draudze vēlreiz lūdza: „Mīļais Dievs, šajos grūtajos laikos stiprini savus kalpus un dod mums spēku, lai, neskatoties uz grūtībām, mēs varētu izpildīt uzdevumu.”

Dievs toreiz atbildēja ar pulcēšanās vietas nodrebēšanu; tā bija Viņa klātesamības liecība. Arī šodien Dievs parāda savu esamību ticīgo vidū caur savu vārdu un Svētā Vakarēdiena svinēšanu.”

Viņi nesā savas upurdāvanas apustuļiem, jo apustuļiem tās bija nepieciešamas sava uzdevuma izpildīšanai. Kristieši zināja, ka apustuļiem ir nepieciešama arī nauda. Tā tas ir arī šodien.”

Ar darbiem un prieku Kristū

„Mēs atbalstām apustuļus viņu darbā, ja mēs sekojam pirmo kristiešu paraugam,” teica pirmapustulis Šneiders. Viņš nosauca piecas īpašības, kas liecina par to:

liecināšana: „Mēs vēlamies Dieva vārdu pieņemt un no brīva prāta sludināt to. Mēs nevaram visu vienkārši teikt un darīt.”

mīlestība: „Kad mūsu līdzcilvēki skatās uz mums un saka: „Paskatieties uz šiem cilvēkiem! Tie ir tik dažādi. Vieni ir nabagi, citi bagāti, vieni jauni, citi jau gados, vieni izglītoti, citi ne. Viņi ir tik dažādi, bet viņi mīl viens otru un ir vienoti,” - tad tā ir draudzes liecība par apustuļa amata darbību.”

prieks: „Apustuļi sludināja cilvēkiem: „Jēzus ir miris par jums, Viņš ir augšāmcelies. Viņš uzvarēja nāvi un sātanu! Viņš atkal nāks, un jūs drikstēsiet ieiet Viņa godībā!” Draudzes uzņēma šo vēsti un ticēja tai. Tāpēc viņiem bija prieks Kristū.”

pastāvība: „Draudzes piedzīvoja arī kārdinājumus. Dieva bērniem bija jāpārdzīvo pārbaudījumi un grūtības. Taču draudze palika uzticama un neizmantoja kārdinājumus kā atrunu. Kaut arī viņiem bija cīņas un ciešanas, tie dzīvoja atbilstoši evaņģēlijam.”

upurēšana: „Pirmie kristieši zināja, ka apustuļiem ir vajadzīga viņu palīdzība, lai izpildītu sūtniecības uzdevumu.

PAMATDOMA

Apustuļu darbi 4, 31

„Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja; un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdu.”

Draudzes visādā veidā atbalstīja apustuļu darbu, kopīgi lūdzot un slavējot Dievu. Katrs Dieva bērns ir aicināts būt apustuļu palīgs arī šodien, liecinot par savu ticību un paliekot uzticams mīlestībā, priekā, pašāvībā un upurēšanā. Tā mēs pierādām, ka esam Dieva bērni un nākamās valstības mantinieki.

PAR IENAIDNIEKA MĪLESTĪBU

Kad Jēzus iecēla divpadsmit apustuļus, Viņš uzrunāja daudzus cilvēkus. Viņš paskaidroja, kā tiem rīkoties:

„Mīliet savus ienaidniekus;
dariat labu tiem, kas jūs
ienīst;
svētiet tos, kas jūs ienīst;
lūdziet par tiem, kas jūs

kaitina.

Kas tev sit pa vienu vaigu,
tam pasniedz arī otru.

Kas ņem tavu mēteli, tam
neliedz arī savus svārkus.

Katram lūdzējam dod to, ko
viņš lūdz.

Ja kāds tev grib ņemt nost,
tad neprasi savu mantu
atpakaļ.

Un kā jūs gribat, lai ļaudis
jums dara, tāpat dariat
viņiem.

Kas tur ir īpašs, ja jūs mīlat
tos, kas jūs mīl?

Katrs mīl savus draugus.

Ja jūs saviem labdariem darāt
labu, kāda pateicība jums
pienākas?

Katrs tā rīkojas.

Ja jūs aizdodat tiem,
no kuriem cerat

atdabūt, kāda pateicība jums
pienākas?

Katrs tā rīkojas.

Bet mīliet savus ienaidniekus;
un dariet labu un aizdodiet,
atmaksu negaidīdami.

Tad Dievs jums atmaksās
- jūs būsiet Visaugstākā
bērni. Dievs ir laipns pret
nepateicīgajiem un ļaunajiem.

Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu
Tēvs ir žēlīgs.”

Informācijai: „Mīlēt savu ienaidnieku” ir daļa no garā sprediķa, kuru Jēzus noturēja ļaudīm. Pēc Lūkas evaņģēlija šis sprediķis notika uz lauka, tāpēc tas tika nosaukts par Lauka sprediķi. Tas ir līdzīgs Kalna sprediķim Mateja evaņģēlijā. Abi sākas ar svētīguma slavēšanu, turpinās ar ienaidnieka mīlestību un beidzas ar brīdinājumu visu dzirdēto arī likt lietā.

CIEMOS PIE KOTOSAJA NADI PILSĒTĀ FIDŽI SALU REPUBLIKĀ

Vārds, kuru visbiežāk izmanto uz šīs salas, ir „Bula“. Fidžiešu valodā tas nozīmē „sveiki“. „Ni Sa Bula Vinaka” nozīmē „Esiet sveicināti!“. Tātad: Ni Sa Bula Vinaka, mīļie „Mēs, bērni” lasītāji, Matanitu Tu-Vaka-i-koya Ko Viti - Fidži

Salu Republikā. Ārzemju viesi, kuri lido ar lidmašīnu, vispirms ierodas starptautiskajā Nadi lidostā. Tā atrodas uz galvenās salas Viti Levu, un mēs dzīvojam tās tuvumā.

Es līdz šim esmu lidojis tikai vienreiz. Taču es vēlos kļūt par pilotu un darīšu visu, lai sapnis piepildītos. Es mācos septītajā klasē un esmu divpadsmit gadus vecs. Mans vārds ir Kotosaja, blakus man ir mana labākā draudzene Camari. Mēs kopā labprāt dziedam.

Mēs priecājamies, ka varēsim iet kopā uz jauniešu saietu, kad būsīm iesvētīti. Es labprāt apmeklēju svētdienas skolu un esmu lepns, ka drīkstu dziedāt bērnu korī. Arī mana mamma Karalaini dzied mūsu Natalau draudzes korī. 2007. gadā pirmapustulis Vilhelms Lēbers apmeklēja Natalau draudzi. Kāda liela svētība!

Mēs dzīvojam Nadi mūsu vecvecāku mājā. Viņi bija pirmie jaunapustuliskie kristieši Fidži. Mans vectēvs ir aprīņķa vecākais.

Fidži Salu Republikā ir vairāk nekā 300 salu, bet tikai viena trešdaļa ir apdzīvotas un ne katrai salai ir sava draudze.

Mans mīļākais ēdiens ir tapioka un taro ar zivīm un cāļa gaļu. Tā garšo lieliski, ja tiek cepta „Lovo” jeb zemes krāsnī. Ēdiens tiek ieviestīts banānu lapā un stundām ilgi sautēts uz karstiem akmeņiem. Dažkārt es pats noķeru zivis.

Māsu man nav, toties ir ļoti daudz draugu un daži mājdzīvnieki. Piemēram, suns Ceturtdiena un divas govīs Batista un Betti.

VĒSTUĻU KASTĪTE

KĀ JŪS DOMĀJAT, KAS IR IENAIDNIEKS?

Mans tēvs Alenisa ir laukkopis. Fidziešu galvenie pārtikas produkti ir cukurniedres, banāni un kokospalmas. Šie augi kopā ar miera balodi ir attēloti uz mūsu

valsts karoga. Vairāk nekā 100 gadus Fidži bija britu kolonija, tāpēc uz karoga kreisajā pusē augšā ir attēlots britu karogs. 1970.gada 10.oktobrī Fidži ieguva neatkarību, un šajā dienā tika pacelts šis karogs

lenaidnieks ir tas, kurš draud otram ar nazi.”

Zina no Ausburgas-Lehhauzenes

„lenaidnieks ir tas, kurš nevēlas, ka man ir dators vai kabatas nauda. Viņš dara visu, lai mani draugi un es justos slikti.”

Anaize, 13 gadi, no Maurīcijas

„Skolā kāds nozaga man bumbu. Viņš man to parādīja, bet atpakaļ neatdeva.”

Jonatans, 10 gadi, no Maurīcijas

„lenaidnieks ir tas, ar kuru man nav nekā kopīga un kurš nevēlas ar mani draudzēties. Skolā man ir daži ienaidnieki, viņi slikti izsakās par mani.”

Anastasija, 10 gadi, no Maurīcijas

Sakramenti

Attēls: Oliveris Rūtenis

2015. gada septembrī tika publicēts „Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms jautājumos un atbildēs”. No 750 jautājumiem un atbildēm „Community” izvēlējās atsevišķus jautājumus un atbildes. Šajā izdevumā mēs iepazīstināsim ar sakramentiem un dzīvi pēc nāves.

Kas ir sakramenti?

Sakramenti ir Dieva noteiktie žēlastības pamatelementi. Šajā svētajā darbībā, kurā iesaistīti vairāki cilvēki, Dievs dāvā žēlastību sakramenta saņēmējam.

Kādam nolūkam kalpo sakramenti?

Sakramenti kalpo tam, lai cilvēks saņemtu pestīšanu: caur sakramentiem cilvēks nonāk kopībā ar Dievu un tajā arī paliek. Šie trīs sakramenti - svētā ūdenskristība, svētā apzīmogošana un Svētais Vakarēdiens - sniedz iespēju saņēmējam apvienoties ar Kungu Kristus Viņa atnākšanas dienā.

Kas notiek svētajā ūdenskristībā?

Saņemot svēto ūdenskristību, cilvēka attiecības ar Dievu mainās pašos pamatos. Nomazgājot iedzimto grēku, kristāmais vairs nav atšķirts no Dieva: viņš nonāk Dieva tuvumā, kļūst par kristieti. Caur savu ticību un Kristus liecību kristāmais kļūst piederīgs Kristus baznīcai.

Ko teica Jēzus saviem apustuļiem par kristību?

Pēc savas augšāmcelšanās Jēzus pavēlēja saviem apustuļiem: „Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā.” (Mateja 28, 19) Apustuļu uzdevums ir arī kristīt. Turklāt ar vārdu “kristības” Jaunajā Derībā ir saprotama divkārsa kristīšana: ar ūdeni un ar Svēto Garu (Apustuļu darbi 8, 14 un tālāk). Svētā ūdenskristība ir cieši saistīta ar Svētā Gara kristību.

Kurš var saņemt svēto ūdenskristību?

Ikviens cilvēks var saņemt svēto ūdenskristību. Priekšnoteikums ir, lai kristāmais ticētu Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam.

Kāpēc var kristīt arī bērnus?

Jēzus vārdi - „Laidiet bērniņus pie manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība.” (Marka 10, 14) - norāda uz to, ka arī bērniem ir jāļauj saņemt Dieva svētību, tātad arī sakramenti. Jaunajā Derībā ir liecība, ka tika kristīts viss nams: „(..)viņš tika kristīts, pats un visi viņa piederīgie (..) un priecājās ar visu namu, ka ticēja Dievam” (Apustuļu darbi 16, 33-34, salīdzinājumam arī 16, 15). Pie „visa nama”

pieder arī bērni. No tā arī ir attīstījusies kristīgā tradīcija kristīt bērnus. Kristot mazus bērnus, atbildību par bērna kristīgu audzināšanu atbilstoši Jēzus evaņģēlijam uzņemas vecāki vai aizbildņi.

Vai ir spēkā citā baznīcā veikta ūdenskristība?

Jā, ūdenskristība, kura ir notikusi Kristus baznīcā, ir spēkā visur. Ūdenskristība ir pirmais solis preti pestīšanai. Visur, kur ūdenskristība notiek Dieva Tēva, Dieva Dēla un Svētā Gara vārdā (Svētās Trīsvienības vārdā), šī kristība ir spēkā. Dieva vispārējās pestīšanas griba ir tam pamatā.

Kā radies jēdziens „Svētais Vakarēdiens”?

Jēdziens “vakarēdiens” norāda uz situāciju, kurā Jēzus Kristus nodibināja šo sakramentu: vakarā pirms savas krusta nāves Viņš svinēja Neraudzētās maizes svētkus kopā ar saviem apustuļiem.

Kas notiek pie hostiju iesvētīšanas?

Pie iesvētīšanas (jeb konsekrācijas) Jēzus Kristus miesa un asinis kļūst klātesošas. Maize un vīns iesvētot savā substancē nemainās, tas nozīmē, ka maize un vīns nemainās. Bet pie maizes un vīna klāt nāk Jēzus miesas un asiņu substance. Svētajā Vakarēdienā maize un vīns nav Jēzus miesas un asiņu simbols, bet gan pēc to iesvētīšanas Jēzus miesa un asinis kļūst patiesi klātesošas.

Vai Jēzus Kristus upuris Svētajā Vakarēdienā ir klātesošs ?

Jā, Jēzus Kristus upuris Svētajā Vakarēdienā ir klātesošs. Šis upuris katru reizi netiek atkārtots, bet tas ir nests „viens uz visiem laikiem” (Ebrejiem 10, 10-14).

Kāda ir Svētā Vakarēdiena iedarbība?

Svētais Vakarēdiens veido ciešu kopību ar Jēzu Kristu. Tas ir kā starpnieks Dieva Dēla spēkam un būtībai. Svētais Vakarēdiens kalpo arī kā ticīgo vienotājs, jo tie kopīgi attīstās Jēzus Kristus būtībā. Tāpēc Svētais Vakarēdiens ir svarīgs līdzeklis, lai sagatavotos Kristus atnākšanai.

Kas ir svētā apzīmogošana?

Svētā apzīmogošana ir sakraments, kurā ticīgais saņem Svēto Garu caur apustuļa lūgšanu. Viņš kļūst par Dieva bērnu un tiek piepulcināts pirmsdzimto pulkam.

Kā tiek dāvāts svētās apzīmogošanas sakraments?

Svētās apzīmogošanas sakraments tiek dāvāts caur apustuļi, kurš kristāmajam nodod Svētā Gara dāvanu Dieva Tēva,

Dieva Dēla un Svētā Gara vārdā. Šajā brīdī apustulis uzliek rokas kristāmajam un lūdz Dievu.

Kāda ir svētās apzīmogošanas iedarbība?

Svētajā apzīmogošanā cilvēks saņem Svēto Garu. Dievs dāvā viņam savas būtības daļu; turklāt cilvēks saņem Dieva spēku, dzīvību un mīlestību: „Mūsu sirdis ir izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums ir dots.” (Romiešiem 5, 5) Apzīmogotais kļūst par Dieva īpašumu; Dieva Gars viņā ieņem paliekošu vietu (Romiešiem 8, 9). Cilvēks kļūst par Dieva bērnu, viņš ir pasaukts kā pirmsdzimtais: piedzimšana no jauna iedarbojas uzreiz - gan esošajā Dieva bērnu kopībā, gan arī nākotnes – pirmsdzimto - kopībā. Kā Dieva bērns ticīgais kļūst par Dieva un Kristus mantinieku. „Bērnišķais gars”, kas darbojas cilvēkā pēc svētās apzīmogošanas, liek uzrunāt Dievu pilnā pašāvībā par „mīlo Tēvu”. Ja apzīmogotais ļauj Svētajam Garam attīstīties, viņā veidojas dievišķās būtības augļi. Tie tiek apzīmēti kā „Svētā Gara augļi” (Galatiešiem 5, 22).

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice
 Fīdriha Bišofa izdevniecība, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija
 Redaktors: Pēteris Johannings

I Dzīve pēc nāves

Vai pastāv dzīve pēc nāves?

Jā, jo cilvēks ir gan miesīga, gan garīga būtne; viņš ir trīsvienība - miesa, dvēsele un gars. Cilvēka miesa ir mirstīga, un tā ir pārejoša. Tā ir ņemta no zemes un pie tās atkal atgriežas (1. Mozus 3, 19). Turpretī dvēsele un gars dzīvo tālāk pēc miesīgās nāves, tie ir nemirstīgi. Cilvēka personība - būtiskais, kas veido viņu, viss, ko viņš piedzīvo, izjūt, tic un domā – saglabājas pēc miesīgās nāves.

„Jo Dievs radīja cilvēku neiznīcīgu, radīja to pēc sava tēla un līdzības.” (Salamana gudrības grāmata 2, 23)

Kas ir nāve?

Ir atšķirība starp cilvēka miesīgo un garīgo nāvi. Miesīgā nāve nozīmē zemes dzīves beigas. Kad tā iestājas, dvēsele un gars atstāj miesu. Garīgā nāve ir cilvēka nošķirtība no Dieva. Tās ir grēka sekas. Kad Bibēlē tiek runāts par „otro” nāvi (Atklāsmes grāmata 20, 6; 21, 8), ar to ir domāta atšķirtība no Dieva, kas sāksies pēc pastarās tiesas.

Pastarā tiesa: „Tā tad grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir

mūžīgā dzīve Kristū Jēzū, mūsu Kungā.” (Vēstule romiešiem 6, 23)

Kam ir vara pār nāvi?

Trīsvienīgais Dievs ir Kungs pār dzīvību un nāvi. Augšāmceļoties Jēzus Kristus uzvarēja nāvi. Tā Viņš pašķīra ceļu cilvēkiem mūžīgai dzīvei: „(..) Kristum Jēzum parādotes, kas ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju.” (2. Timotejam 1, 10)

Kāda ir Jēzus Kristus augšāmcelšanās nozīme?

Jēzus Kristus augšāmcelšanās ir pamatojums mirušo augšāmcelšanai. Tā kā Viņš ir augšāmcelies, augšāmceļos arī mirušie - „vieni mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam” (Daniela 12, 2).

„Redzi, es jums saku noslēpumu: ne visi mēs mīrīsim, bet visi tiksīm pārvērsti; piepeši, acumirkli, pēdējai bazūnei atskanot. Jo atskanēs bazūne, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcībā, un mēs tapsīm pārvērsti.” (1. Korintiešiem 15, 51-52)

Attēls: Frank Schult

Vai Svētajos Rakstos ir norāde uz dzīvi pēc nāves?

Tālāka dzīve pēc nāves ir norādīta jau Vecajā Derībā, un Jaunajā Derībā tā ir vairākkārt akcentēta, piemēram, apustuļa Pētera 1.vēstules 3.nodaļas 19. un 20.pantā: „Tanī viņš [Jēzus Kristus] ir nogājis un arī sludinājis gariem cietumā, kas kādreiz bija nepaklausīgi, kad Dieva pacietība nogaidīja Noas dienās, kad taisīja šķirstu, kurā izglābās nedaudzas, proti, astoņas dvēseles cauri ūdenim.”

Kurp nokļūst cilvēki pēc miesīgās nāves?

Cilvēku dvēsele un miesa pēc nāves nonāk mirušo valstībā. Mēs to apzīmējam ar vārdu „viņsaule”.

Vai ir mirušo reinkarnācija?

Nē, uzskats par atkārtotu zemes dzīvi jeb reinkarnāciju cilvēkā, dzīvniekā vai augā ir pretrunā ar Bībeles izteicieniem, tātad arī neatbilst evaņģēlija saturam: „(..) tāpat kā cilvēkiem ir nolikts mirt tikai vienreiz.” (Ebrejiem 9, 27)

Kristīgo mācību nevar savienot ar jēdzienu “reinkarnācija” jeb uzskatu par atkārtotu cilvēka dzīvi uz zemes dažādās subjektos.

Vai mēs varam kontaktēties ar mirušajiem?

Saikne ar mirušajiem mums rodas lūgšanā un piemiņā. Izsaukt mirušos, lai kontaktētos ar tiem, Dievs ir aizlēdzis, tātad tas ir grēks: „(..) lai tavējo starpā neatrastos neviens, kas (..) nedz garu izsaucējs, (..) nedz mirušo izaicinātājs. Jo kas dara šīs lietas, piekopj negantību tā Kunga acīs.” (5. Mozus 18, 10-12)

Kāds ir dvēseļu stāvoklis viņsaulē?

Dvēseļu stāvoklis viņsaulē ir atkarīgs no Dieva tuvuma vai tāluma. Cilvēka dvēseles stāvoklis pēc miesas nāves nemainās. Ticība vai neticība, piedošana vai nespēja piedot, mīlestība vai naidis paliek cilvēkā arī viņsaulē. Šīs dvēseles stāvoklis ir parādīts līdzībā par bagāto vīru un nabaga Lācaru (Lūkas 16, 19-31), kur tiek runāts par stāvokli kā iepriecinājuma vai ciešanu vietu.

Vai iespējams izmantīt dvēseles stāvokli viņsaulē?

Jā, kopš Kristus upura dvēselēm mūžībā ir iespēja vērst visu par labu. Jēzus Kristus pēc savas nāves nogāja mirušo valstībā un tur sludināja. Evaņģēlija sludināšana ietver iespēju mainīt uzskatus tām dvēselēm, kuras to pieņem ticībā. Pestīšanu var iegūt arī pēc miesīgās nāves mūžībā.

Kā ir iespējams mainīt uzskatus dvēselēm mūžībā?

Dvēseles mūžībā, kuras nav dzirdējušas evaņģēliju, nav

saņēmušas grēku piedošanu, kā arī sakramentus, ir nošķirtas no Dieva. Šo stāvokli var izmantīt tikai tad, ja dvēseles tic Jēzum Kristum, Viņa upurim un saņem sakramentus.

Vai arī mēs varam palīdzēt mirušo pestīšanai?

Jā, mēs varam aizlūgt par neatpestītām dvēselēm un lūgt Kungu palīdzēt tām. Mēs varam lūgt arī par to, lai šīs dvēseles spētu ticēt Jēzum Kristum un varētu saņemt to pestīšanu, kuru viņām sniegs Dievs. Tā kā dzīvie un mirušie veido ar Kristu vienu kopību, gan šeit, gan mūžībā var lūgt par neatpestītām dvēselēm. Taču pestīšana var notikt tikai un vienīgi caur Jēzu Kristu.

Jēdziens „viņsaule” attiecas vispārīgi uz tiem apvidiem, priekštelpām un stāvokļiem, kuri atrodas ārpus materiālās pasaules.

Apskats

03.04.2016	Buenosaires (Argentīna)
04.04.2016	Baijablanka (Argentīna)
06.04.2016	Pukallpa (Peru)
10.04.2106	Bogota (Kolumbija)
29.04.2016	Pointe Noire (Kongo D. R.)
30.04.2016	Pointe Noire (Kongo D. R.)
05.05.2016	Loraha (Vācija)
08.05.2016	Stokholma (Zviedrija)
15.05.2016	Frankfurte (Vācija)
22.05.2016	Tokija (Japāna)
29.05.2016	Dažeona (Koreja)
12.06.2016	Meca (Francija)
19.06.2016	Hannovere (Vācija)
25.06.2016	Belci (Moldova)
26.06.2016	Ķišiņeva (Moldova)

